

הצ'י והיצירה

(מתוך קורס הילינג סיני פרח הלוטוס)

וו-ג'י, דאו, טאי ג'י, הצ'י של היקום, הצ'י של הגוף, ווי-צ'י.

הצ'י -

המילה צ'י מורכבת משתי סימניות סיניות:

1. 气 - אדים

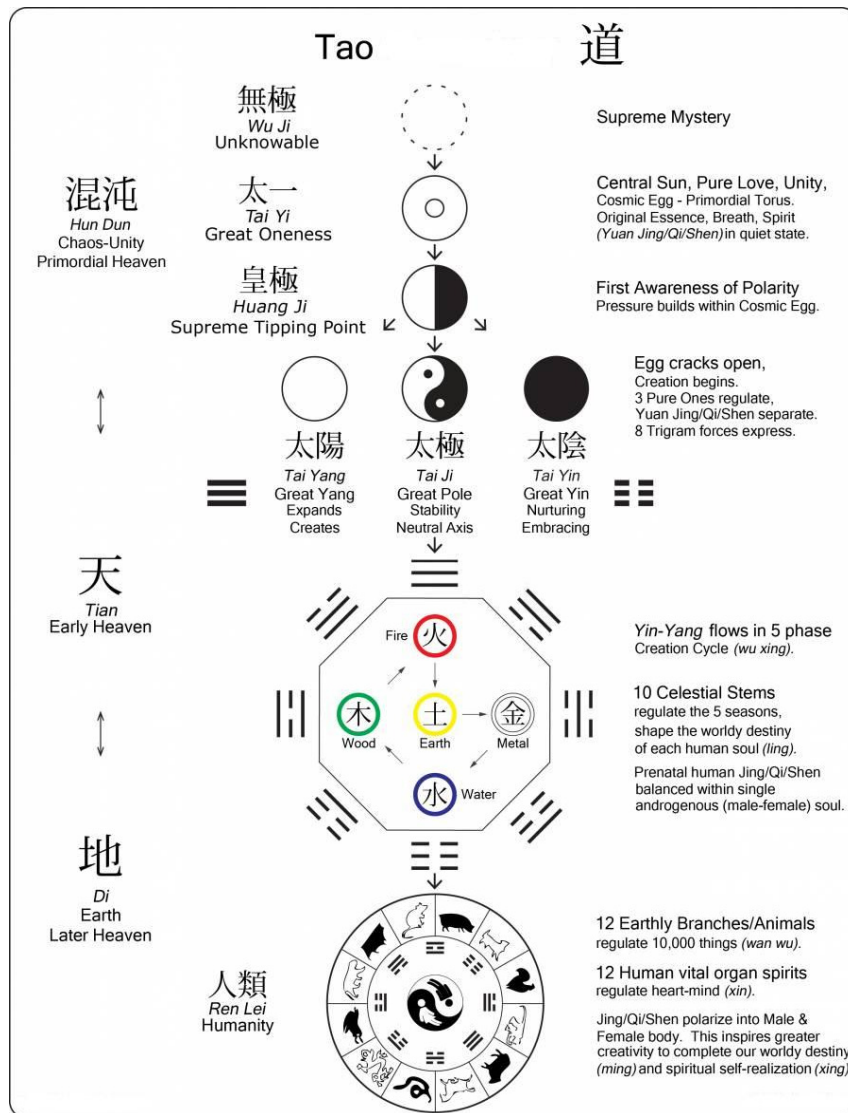
2. 米 - אורז מתבשל

ביחד מתקבל הרעיון של אדים העולים מאורז מתבשל.

במובן הפילוסופי והאנרגטי ניתן לראות במושג צ'י - אוויר, נשימה, רוח, אנרגיה קיומית, אתר.

על מנת להבין את המושג צ'י ועל מנת להבין את ההקשר בינו לבין הריפוי והחיים, יש להבין את תהליך יצירת היקום לפי הפילוסופיה הסינית הדאואיסטית כפי שהוא מובא כאן בהרחבה.

תהליך היצירה מוצג במלואו באיור הבא:

Wu ji

wu פירושו – ריק, איין.
ji פירושו – עליון, עילאי, מוחלט, קיצוני.
כמושג פילוסופי משמעותו – האיין העליון או המוחלט.
ה Wu ji – הוא מצב של אי קיום משהו מוגדר, אי ההבדלה, אי צורה.

בציור שלפניכם, הוו-ג'י הוא החלק הריק שבתוך מסגרת העיגול ומסמל את הריקות האין סופית.

איור קלאסי של וו-ג'י

הדאו – Dao

Dao (דאו) פירושו – דרך.
במאה החמישית לפני הספירה הטמיע החכם הסיני לאו צה את המושג "דאו", כ - הטבע ודרכו.
בספרו "דאו טה ג'ינג" (תמצית הדרך) הוא כתב –

"יש דבר מעורפל ומושלם
הקיים מלפני השמיים הוארץ
חסר צורה נטול תנועה
מקיף כל ואינו מסכן דבר
אפשר לראותו כאם העולם
אינני יודע את שמו
אכנהו דאו...
חובק כל וקיים לעד
חובק כל ונמצא בכל
מרחיק עד סוף היקום
ומפיח בעולם חיים..."

מתרגומו של ניסים אמון

ניתן להבין שלא צה ראה בדאו מקור היקום – "קיים מלפני השמיים והארץ... אם העולם".
הוא מתארו כ"חסר צורה" – חסר צורה הוא הרי הוו-ג'י.
הוא תפס את רעיון האין-סוף המוחלט כאינטליגנציית מקור וכינה אותה – דאו.
מכך-

הדאו הוא הוּ-ג'י.

גם בספרו זה וגם בספרות הסינית שבאה אחריו מתואר תהליך יצירת היקום כך:

מהאחד (הדאו – הוּ-ג'י).
נבעו השניים (היין הגדול והיאנג הגדול).
השניים הגדולים והחיבור ביניהם הם שלושה (יין גדול, יאנג גדול, טאי ג'י – העליון המוחלט).
מתוך השלושה נוצרו חמשת היסודות (אדמה, מתכת, מים, עץ, אש).
מתוך חמשת היסודות נוצרו עשרת האלפים (ריבו הדברים שבין השמיים והארץ).

באיור מעל ניתן לראות את תהליך היצירה כפי שהוא תואר כאן.

Tai Ji

tai פירושו - גדול מ...

ji פירושו - עליון, עילאי, מוחלט, קיצוני.

כמושג פילוסופי משמעותו – העילאי המוחלט, או העליון המוחלט.

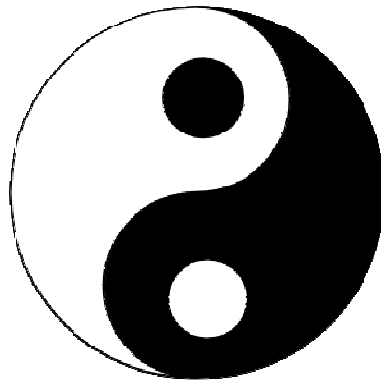
הטאי ג'י מורכב מיין ויאנג.

יין, פירושו – הצד המוצל של הגג. הוא מייצג - נקבה, חשכה, רכות, אדמה, ירח, קור וכו'.

יאנג, פירושו – הצד המואר של הגג. הוא מייצג – זכר, אור, קושי, שמיים, שמש, חום וכו'.

כששני כוחות אלו מחוברים כאחד ללא הבדלה, הם ריק הרי ה- וו-ג'י.

כששני הכוחות אלו נבדלים, אך מאוחדים ונעים יחד, הם נקראים טאי-ג'י.

הטאי ג'י

הצ'י של היקום

כאמור, מהוּ-ג'י שהוא הדאו, נוצרו שני כוחות היצירה שפועלים יחדיו בתנועה - היין והיאנג.

היין הוא איכות רוח והיאנג הוא איכות חומר. שני כוחות אלו מרכיבים את הצ'י הראשוני של היקום שהוא איכות של

חומר ורוח יחדיו – אינטליגנציה ועשייה.

כוח היצירה הראשוני זה, שנוצר בנביעה מהדאו, נע בתוך עצמו ורוטט בתדר מסוים. בשביל ליצור את היקום הוא מתפצל לחלקיקי אנרגיה (צ'י) נוספים שרוטטים ברטטים שונים. הרטטים השונים של חלקיקי האנרגיה, מגדירים אותם ואת החומר שיווצר מהם. בכל חלקיק צ'י שרוטט בתדר הייחודי שלו, יש זכר לרטט מהצ'י הראשוני שנוצר בתחילת היקום. ככל שחלקיק צ'י שמרכיב את היקום הפיסי חופשי יותר בתנועתו ופחות דחוס וחומרי, הרטט שלו קרוב יותר לזה של הצ'י הראשוני.

כבני אדם העושים עבודה אנרגטית ותודעתית (צ'י גונג ומדיטציה), ככל שהמצב התודעתי שלנו הקרוב לריק הרוחני, אנו מתחברים לרטט הצ'י הראשוני ולתדר של הדאו – שאפשר להגדירו כאנרגיה רוחנית אין סופית.

הצ'י של הגוף –

ברפואה הסינית, המושג צ'י מצטמצם מהרעיון של היותו אנרגיה יצירה אין סופית, והוא נחשב לאנרגיה הזורמת בגוף ומקיימת אותו.

לפיה האדם מתקיים משלושה סוגים של צ'י:

הצ'י המולד המגיע לנשמה מהיקום ומתקבל מהאם בזמן ההריון - יואן צ'י.

הצ'י המתקבל מהמזון - גו צ'י.

הצ'י המתקבל מהאוויר - קונג צ'י.

אלו מתאחדים יחדיו והופכים להיות הצ'י הזורם בגוף - הצ'י המקורי - זנג צ'י.

זרימה הצ'י בגוף מקיימת אותו, מזינה אותו, מחייה אותו, מניעה אותו ואחראית על התפתחותו ושינויים החלים בו. כלומר ללא הצ'י אין חיים וכשהוא מפסיק לזרום או מתפוגג, מפסיקים החיים. כשהצ'י אינו מאוזן, תקוע או חלש, האיברים הגופניים אינם מתפקדים כראוי או נחלשים ומחלות גופניות ונפשיות פורצות.

הווי צ'י – wei chi –

בנוסף לצ'י הפנימי הזורם בגוף, הזנג צ'י, הרפואה הסינית מכירה גם בצ'י חיצוני העוטף את הגוף- הווי צ'י.

הווי-צ'י נשלט על ידי הריאות ומופץ החוצה מהגוף על ידי העור. הוא משמש כמגן אנרגטי, או מרחב אנרגטי, שנמצא מסביב לגוף ואחראי על הקשר שלו לסביבה.

הוא אחראי להסיט מהגוף גורמים חיצוניים שעלולים להוציא את הגוף מאיזון ולפגוע בו – קור קיצוני, רוח, וירוסים, אנרגיות שליליות.

הווי-ג'י הוא פן אנרגטי של מערכת החיסון של הגוף. הוא הכוח החלוץ שלה והכוח הראשון להתמודד מול פולשים. כשהוא חלש תהיה חולשה של מערכת הנשימה – אסטמה, אלרגיות, התעטשויות, חום, ברונכיט, אסטמה של העור וכו'. כמטפלים אנרגטיים, אתם צריכים שיהיה לכם צ'י מגן חזק, שימנע הידבקות מחולאי המטופלים שלכם.